

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

VI. Quinam sint effectus Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

mentes, nec speratur eos rationis compotes aliquando
futuros esse; & talibus Baptismus conferri debet sicut & a-
liis infantibus: vel aliquando usum rationis habuerunt, &
postea in amentiam lapsi sunt; & siquidem constet illos
dum mentis compotes essent Baptismum petiisse aut ex-
optasse, nec voluntatem illam mutasse, Baptismus illis e-
st conferendus; si verò id non constet, à Baptismi admini-
stratione abstinendum est. Ita habetur in Catechismo Tri-
dent. par. 2. c. 2.

Dices videri tutius esse illos baptizare, cum in illis in-
terpretativa Baptismi suscipiendi voluntas præsumi pos-
sit; id est illos esse ita dispositos, ut si statim suum agnos-
cerent, & Baptismi necessitatem scirent, haud dubie illum
suscipere vellent.

Resp voluntatem illam interpretativam ad Baptismum
minime sufficere, ut docet & probat Isambertus ad cita-
tam quæst. 68. disp. 6. art. 2. additque art. 3. quòd si Baptis-
mum adulto conferret, in quo dispositiones ad Baptis-
mum necessariò requisitas non deprehenderet, peccati
mortalis reatum incurret.

SECTIO VI.

Quinam sint effectus Baptismi.

QVINQUE sunt præcipui huius Sacramenti effectus.
Primus est remissio quoad culpam peccati originalis,
& peccatorum omnium actualium si quæ ante Baptis-
mi susceptionem commissa sunt. Ita S. Doctor. q. 66. a. 1. &
expresse definitum habetur in Concil. Florent. in decret.
Eug. & Trid. sess. 5. can. 5. & longè antè in Concil. Carth.
4. can. 1. inter præcipua fidei dogmata, quæ Episcopus con-
secrandus profiteri debebat, reponitur istud de remissio-
ne peccatorum per Baptismum: & S. Greg. Epist. 39. infide-
les illos vocat, *Qui dicunt peccata in Baptismate non verè sed
superficie tenus dimitti.*

Secundus effectus, est remissio totius pœnæ peccatis de-
bitæ. Ita S. Doctor; artic. 2. & constat ex eodem Eugenij
decre.

decreto, & ex Concil. Trident. sess. 6. cap. 14. Vbi dicitur
in Sacramento Poenitentiae temporalem poenam non
tam semper, ut in Baptismo fit, dimitti.

Id etiam confirmari potest ex universali Ecclesiae praesentia
quae nulla unquam satisfactionis opera imponere
baptizatis, sicut imponit sacramentaliter confessis :
Catechismus Trid. supra docet *Id sine maxima Sacramento*
iniuria fieri non posse.

Tertius effectus, est gratia sanctificans simul cum
bonis & virtutibus infusus quae illam comitantur ; *Huius*
maxima Sacramenti virtute (ut loquitur Catechif. Trid. supra)
nos, non solum à malis, quae verè dicenda sunt, liberamur ;
etiam eximius bonis & muneribus augemur. Animus
nostrus divina gratia repletur, quae iusti, & filii Dei effecti, atque
quoque salutis haeredes instituitur, &c. Est autem gratia
non solum per quam peccatorum fit remissio, sed divina quaedam
in anima inherens, ac veluti splendor quidam, & lux, quae
mas nostras pulchriores & splendidiore reddit. Huic vero gratiae
additur nobilissimus omnium virtutum comitatus, quae in
nam cum gratia divinitus infunduntur.

Quartus, est ipsa gratia Sacramentalis Baptismi
quae quidem (ut docet idem Catechismus) procedit
arctissima illa unione, qua per Baptismum Christo
mino baptizati tanquam capiti suo membra copulantur
& connectuntur ; quaeque illos speciali modo ad
vandam divinam legem, Sacramenta dignè suscipienda
liaque religionis & pietatis officia debite exequenda
biles reddit.

Quintus denique, est character qui per Baptismum
delebiliter animae imprimitur, ut definitum est in
Trid. sess. 7. can. 9. unde (ut ibidem declarat) hoc Sacra-
mentum iterari non potest.

Ex his & aliis Baptismi effectibus, quos S. Doctor quae
69. & alii SS. Patres passim enumerant, colligi potest
quanta sit huius Sacramenti excellentia & dignitas, qua
ta etiam eiusdem utilitas & necessitas, ac proinde quae
iusta ratione praecipit Ecclesia, in tit. Rom. tit. de Bap-

parvuli recenter nati quàm primùm ad Ecclesiam Baptismi suscipiendi causa deferantur; & quàm graviter peccent parentes, qui ob inanes causas & vanos quosdam respectus per plures dies huius Sacramenti subsidio infantes privant, eosque beatitudinis æternæ amittendæ periculo exponunt.

Est autem observandum quòd, quamvis adultus qui fide Baptismum recipit, id est sine fide aut sine ullo dolore de peccatis, characterem quidem illius non verò gratiam recipiat; si tamen postea fictionem illam per pœnitentiam removeat, tunc Baptismus omnem effectum suum consequetur, ut docet S. Thomas a. 9. & 10 & ante illum docuit S. Cyprianus Serm. de Pass. Dom. paulò ante finem; & S. Aug. lib. 1. de bapt. cont. Donat. cap. 12.

Quærent hinc Theologi an Circumcisio, quæ olim apud populum Iudaicum divinitus instituta fuerat, peccatorum remissionem & gratiam sanctificantem ex opere operato contulerit.

Resp. negativè cum S. Doctore: q. 70. a. 4 Et constat ex Concilio Florentino in decreto Eugenii, ubi dicitur. *Sacramenta legis antiquæ non causass. gratiam, sed eam solùm per Passionem Christi dandam figurasse.*

Quamvis autem per Circumcisionem non conferretur ex opere operato gratia & remissio peccatorum, conferebatur tamen ex opere operantis; in adultis quidem, per actum perfectæ contritionis, quo solo justificari posse peccatores extra Sacramenta novæ legis supponimus ex dicendis infra c. 5 In parvulis autem per applicationem fidei parentum vel aliorum, cujus quidem fidei signum erat Circumcisio; idque in virtute futuræ Passionis ipsius Christi Domini. At verò ante institutionem Circumcisionis docet idem S. Thomas in resp. ad 2. *Probabile esse, quod parentes fideles pro parvulis natis, & maxime in periculo existentibus, aliquas preces Deo sunderent, vel aliquam benedictionem eis adhiberent (quod erat quoddam signaculum fidei,) sicut adulti pro seipsis preces & sacrificia offerebant; qua ratione ex speciali Dei misericordia virtus Passionis Christi ipsis parvulis*

lis

lis applicabatur, sicque à peccato originali emundabatur. Quod & similiter post Circumcisionem institutum fœminis quæ illius capaces non erant, & de m:ribus octavum diem (quo tantum eos circumcidere licitum erat) decedentibus dici debet.

SECTIO VII.

Quanam sint ceremonie in collatione Baptismi servanda.

CERTVM est ceremonias quasdam religiosas ab Ecclesia in solemnibus Sacramentorum administrationibus majorem Christiani populi devotionem excitandam salva illorum substantia institui potuisse, & de factò tantè institutas esse; proindeque sine peccato contemnit aut ab ipsorum Sacramentorum ministris omitti posse, ut expressè definitum est in Concil. Trident. can. 13.

Quòd igitur spectat ad ipsius Baptismi ceremonias, cet Catechismus Romanus eas ad tria capita revocari se: quædam enim Baptismi collationem antecedunt; quædam comitantur; quædam subsequuntur. Quas hic eo ordine, quo ab Ecclesia adhibentur, discutimus.

Ac in primis ante Baptismi collationem aqua præparanda debet, qua sola in illius administratione uti licitum est. Consecratur autem baptismalis fons variis precibus exorcismis ab Ecclesia institutis addito Catechumenorum oleo & sacro Chrismate juxta priscum Ecclesiæ morem, cujus testis est S. Cyprianus Episc. 70. & S. Basilius de Spiritu Sancto cap. 27. quam benedictionem seu consecrationem aquæ baptismalis in vigiliis duntaxat Paschæ ac Pentecostes faciendam esse docet Catechismus Romanus habetur cap. in Sabbato de consecr. dist. 4.

Hæc benedictione aquæ supposita, qui Baptismo in-